

Príhovor Martiny Bednár na zhromaždení pri príležitosti IDAHOBITU 17. mája 2023 v Bratislave

V prvom rade sa vám chcem všetkým veľmi krásne poďakovať za to, že ste prišli podporiť dodržiavanie tak jednoduchej veci, ako je vzájomný rešpekt a empatia – čo sú ľudské práva.

Volám sa Martina Bednár a okrem iného som vo vedení Dúhových rodín Slovenska. Pochádzam zo Spišskej Belej, kde sa aj vďaka takým ľuďom ako Milan Mazurek, ktorý je tiež zo Spišskej Belej, sa rôznym menšinám nedá žiť. A keď vidím ich predvolebné billboardy po Bratislave, zachvacuje ma frustrácie.

No ja nie som utečenkou iba zo svojho rodného mesta, ale aj z tohto štátu. 24 rokov som sa v dôsledku extrémnej homofóbie a transfóbie Slovákov a Sloveniek sporila so svojou vlastnou identitou. Niekoľkokrát som sa ju snažila nájsť, no zo strachu som niekoľkokrát zbalila všetky svoje veci vybočujúce z mužského rodového stereotypu do krabice a hodila ju do smetí.

Ibaže pred homofóbiou a transfóbiou sa ujsť dá, ale neujdete pred sebou. Nie je žiadna krabica, do ktorej by som zbalila svoju identitu. Mohla som v sebe stavať mentálne hrádze, ale nebolo takej, ktorú by jedného dňa moja identita nezbúrila.

Slovenský štát ma chcel obráť o všetko, o zázemie, dôstojnosť, rodinu, potomstvo. 24 rokov mi ničil život a niekde uspel. Nieže by mi tento akože „sociálny“ štát skôr pomohol žiť plnohodnotný život, ale chcel ma vykastrovať a rozviesť. Teraz idú ešte ďalej a znemožnením právnej tranzície budú celoživotne vystavovať transrodových ľudí otvorenej diskriminácii a milosti tých, ktorí ich stretnú – na pošte alebo v zamestnaní.

Na tomto mieste si požičiam citát od autora Vojtíka z piesne Detviansky Sen: „Systém postavený na paličkách, hľadia z diaľky ako zlyhám, narodený pobaviť ich národ prekliaty.“

Ja som sa vzoprela, povedala som si: a dost', UŽ ANI MILIMETER pred transfóbiou, už ani milimeter zo svojho skutočného ja!

Zmenila som občianstvo na rakúske a vysolila som vyše 8000 € za svoju tranzíciu v Rakúsku. Výsledok je ten, že mám dve krásne dcéry a milujúci manželku, ktoré nesmierne ľúbim. Sme v tom najtradičnejšom možnom zmysle tradičná rodina. Mame domček, rodinu, kocúra, zázemie, kariéry.

A nás nazýva Záborská neporiadkom.

Rodín, ktoré zo Slovenska ušli je, bohužiaľ, mnoho, ale mnoho ich tu ostáva. Preto tu stojím a bojujem aj za všetky dúhové rodiny. Jediný neporiadok, ba priam bordel, je v hlavách politikov a političiek, ktorí a ktoré na Slovensku chcú zaviesť teokraciu a fašizmus.

Prvá zdokumentovaná tranzícia v Československu sa odohrala v roku 1935! Pred 88 rokmi! A bola možná aj za čias komunizmu a je možná aj v Iráne! A ja sa pýtam, kde sú tie tisíce deti, ktoré si svojvoľne menia rody? Kde sú tie tisíce znásilnení na toaletách, pred ktorými všetkých strašia? Kde sú dôkazy za posledných 88 rokov? Viem, že sú maximálne extrémne zriedkavé. No hlavne sú to iba klamstvá a strašenie, na ktorých si zakladajú politickú kariéru.

Ukážte mi jedného hetero človeka, ktorý musel obetovať toľko ako ja za svoju identitu alebo za svoju rodinu a manželstvo.

A vieme, čo bude nasledovať, ak im to dovoľíme. Ochutnávku sme už v parlamente mali – že Miňo? 10-ročné väzenie za lekársku pomoc? Takto vyzerá druhá Ľudácka Republika. Podotýkam, že tento návrh tam dali po vražde Matúša a Juraja.

Jediný neporiadok je nevhodnosť obyvateľstva, pretože vzdelané obyvateľstvo vie, kde je pravda a nepodlieha dezinformáciám. Nevzdelanosť poskytuje živnú pôdu strachu, fundamentalizmu a nakoniec extrémizmu. Jej dôsledok sme už ochutnali. Homofóbia a transfóbia zabíja, priamo ale aj nepriamo.

A ja vravím už ani milimeter! Spoločnosť sa nesmie prizerať homo-a-transfóbi. Tak ako sme všetci vyšli do ulíc po vražde Juraja a Matúša, musíme aj teraz reagovať a všetkým, ktorí sa nenávisťne vyjadrujú voči komukoľvek odkázať, že to nie je správne a nemá v parlamente čo hľadať.

Ľudské práva nie sú bonboniéra. Slovensko si nemôže vybrať, ktoré práva chce alebo nechce dodržiavať. Novela zákona o rodných číslach je v priamom rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. z roku 1992 voči Francúzsku alebo 2002 voči Anglicku. Taktiež je v rozpore s uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, s Ústavou Slovenskej republiky. Slovensku hrozí ústavná žaloba tak, ako voči Maďarsku a krátenie fondov EÚ.

Tento zákon je otvorený sadizmus! Sadizmus, ktorý 87 poslancov a poslankyň podporilo v prvom čítaní. Sadizmus, ktorý zažívam celý svoj život.

Dnes mám aj oveľa väčšiu radosť v tom, že sa na stranu LGBTI+ ľudí pridalo aj 23 na Slovensku pôsobiacich firiem zastupujúcich približne 25 000 zamestnancov a zamestnankyň. Dnes ráno o 10:00 zverejnili svoj apel slovenskej vláde, aby implementovala zákony zlepšujúce práva LGBTI+ ľudí, napríklad tak, ako ich definuje iniciatíva „Ide nám o život“ – ochrana LGBT+ jednotlivca, rodinné a partnerské práva, tranzícia a vzdelávanie.

Viem, že manažéri a manažérky sú rovnako frustrovaní z celkovej situácie ako my ostatní a preto si hrozne cením ich podporu! Zabráňme všetci spolu ďalším utečencom zo svojich miest len z dôvodu, že cítíme alebo ľúbime inak.

A ja vravím – už ani milimeter.

Vďaka.